

Fitxa

Títol: el crit

Autor: Edvard Munch

Any: 1893

Estil: expressionisme

Tècnica: llenç

Sol, tremolant d'angoixa, vaig sentir el crit vast e infinit de la naturalesa Munch escriu poemes, en un descriu l'experiència, potser el record d'una infància torbada, mortes la seva mare i la seva germana víctimes de la tuberculosi.

El crit, amb figures llanguides de rostres indefinits, descriu aquest trauma infantil.

Va néixer a Loeiten el desembre de 1863, va començar a pintar als 17 anys i després de la primera influència que va tenir de impressionisme i post-impressionisme, va derivar-se cap un estil molt més personal, obsessivament referent a la representació d'imatges relacionades amb la mort i la malaltia.

Munch va realitzar durant la seva carrera un treball i un estil que poden definir-se com poderós directe i fort, però la relativa tranquil·litat que va dominar la seva vida a partir de 1909 en endavant, fa que els seus últims quadres no siguin tant torbadors com els seus primers treballs.

En la seva obra més famosa, el crit, Munch proposa expressar una inquietud que transforma totalment les nostres impressions més sensibles, totes les línies semblen conduir cap al centre de gravat, el cap que crida. sembla com si tot participes en l'angoixa produïda per aquest crit, la cara de la figura està deformada per realçar l'expressió d'horror, els ulls, desorbitats i les galtes enfonsades recorden les línies d'una calavera humana, quelcom terrible ha d'haver succeït, i el gravat es més inquietant per que mai sabrem per que crida, ja que la perspectiva de la figura es des de davant incita a girar-te per veure que succeeix darrere teu, quina es l'amenaça imminent que fa cridar la figura tot i saben que es un quadre i que darrere no hi ha res.

La tècnica que s'emplea per realitzar aquest quadre es llenç, en pinzellades ben definides i de colors vius que al ajuntar-se en un tot, formen i distingeixen les figures.

La figura central, no ocupa molt d'espai dintre el conjunt, però es fàcilment destacable degut al contrast entre les tonalitats de colors vives de l'entorn que envolta aquesta i les tonalitats palides que presenta la figura en si.

L'estructura consta d'una figura central, un segon pla (el pont o balcó) sobre el que està colocada la figura i un tercer pla (fons) que representa el que es veu a una certa distància de la figura central i queda fora de l'acció principal, el punt de fuga es situa la banda esquerra a mitjana alçada just al punt on coincideixen les dues siluetes negres.

El que té més pes del quadre es el cel amb uns tons calents de groc i roig, i l'equilibra es l'espècie de balcó o pont de l'escaire inferior esquerra de colors taronja i marró.

Abrasa tota la gamma de colors i la llum predomina en el primer pla.